

Arrest

nr. 258 327 van 16 juli 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 11 maart 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 mei 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 11 maart 2020, diende op 16 maart 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 8 februari 2021 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 8 februari 2021 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 16/03/2020
Overdracht CGVS: 24/08/2020*

U werd gehoord op het CGVS op 6 januari 2020 van 09:13 tot 13:05 met bijstand van een tolk Somali. Uw advocaat, meester Gostek, loco meester Moskofidis, was aanwezig van 09:25 tot 12:48.

A. Feitenrelaas

U beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Aliyabaal in de provincie Galgadud, het district El Dher. Hier woonde u samen met uw familie. Uw drie oudste broers zijn vertrokken naar Zuid Afrika, uw familie hoorde niets meer van hen. U behoort tot de clan Ahmed Farra, een deel van de Dir clanfamilie. Sinds 2010 is de terreurorganisatie Al Shabaab aan de macht in uw dorp. Tijdens de droogte van 2011 vluchtte uw familie naar El Dher omdat er geen eten was in het dorp. Omdat jullie geen geld hadden, konden jullie daar niet verblijven en moesten jullie terugkeren naar Aliyabaal. Op 30 november 2011 bent u in het geheim gehuwd met A.A.Y., een lid van de meerderheidsclan Abgal. Zijn familie ging niet akkoord met het huwelijk omdat u tot een minderheidsclan behoorde, waardoor jullie in het geheim moesten huwen in Harar Dheere. Samen hebben jullie een dochter S., uw ex-echtgenoot heeft in tussentijd de echtscheiding uitgesproken. Hij erkent uw dochter niet. Aan de tafel waar uw moeder producten verkocht, ontmoette u in januari 2019 een lid van Al Shabaab genaamd M.H. Hij wilde met u huwen, maar u wilde dat niet omdat hij een moordenaar was en u vreesde ook dat hij zou achterhalen dat uw dochter uit een buitenechtelijke relatie kwam. Wanneer leden van Al Shabaab dit te weten zouden komen, dan zouden ze u berechten en stenigen. U moest hem vertellen wie de vader van uw dochter was. Op 19 januari 2019 ging hij bij uw vader langs om uw hand te vragen, uw vader zei dat u zelf moest akkoord gaan. Een dag later kwam hij terug met twee andere mannen en moest u gedwongen met hem meegaan. M.H. sloot u tien dagen in zijn huis op, en hij vroeg u om met hem te trouwen. Uiteindelijk ging u akkoord met het huwelijk om uw penibele situatie te doen eindigen, en hij vertelde u dat jullie de volgende dag naar de Al Shabaab rechtbank zouden gaan en dat u moest vertellen wie de vader van uw dochter was. Op de tiende dag van uw opsluiting werd M.H. gebeld en vertrok hij zeer plots. Hij had de deur niet op slot gedaan, en omdat hij nergens te bekennen was, zag u de kans om te ontsnappen. Het was rond vier uur in de ochtend op dat moment. U rende weg, en onderweg kwam u een huis van een oude vrouw en haar man tegen. U vroeg hen om hulp, en ze wezen u de weg die u moest nemen. Aangekomen aan de weg in de richting van Mogadishu, hield u een grote vrachtwagen tegen, en u smeekte hem om u mee te nemen naar Mogadishu. Hoewel het anders geld zou kosten, heeft die man u gratis meegenomen naar Mogadishu. Op 1 februari 2019 verliet u Aliyabaal en op 2 februari 2019 kwam u aan in Mogadishu. In Mogadishu aangekomen bracht de chauffeur u naar een oudere dame die u verder hielp, en u bij haar liet verblijven. Met de telefoon van de oude dame contacteerde u uw oom aan moeders zijde die in Zuid Afrika woonde en wiens telefoonnummer u vanbuiten kende. Deze oom ondersteunde uw familie vanuit het buitenland. Uw oom vertelde u dat uw vader vermoord was en dat hij u zou helpen om het land te verlaten. Na uw ontsnapping werd uw vader vermoord door de man die met u wilde huwen, en uw familie vluchtte naar Masagawa. U hebt 20 dagen in Mogadishu verbleven bij de oude vrouw terwijl u alles regelde om het land te verlaten. In Mogadishu zou M.H. u nog kunnen vinden, met behulp van de plaatselijke leden van Al Shabaab. Voor uw vertrek en de problemen met M.H. ervaarde u ook discriminatie in uw geboortedorp vanwege het feit dat u tot de minderheidsclan behoorde en vanwege uw dochter die uit een buitenechtelijke relatie kwam. Op 20 februari 2019 hebt u Somalië verlaten. Op 11 maart 2020 kwam u aan in België en op 16 maart 2020 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud p. 4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw recent verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit Aliyabaal, gelegen in de regio Galgadud, en daar heel uw leven tot aan uw vertrek naar Europa te hebben gewoond.

Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS bleef u over het algemeen zeer op de oppervlakte over uw kennis van uw omgeving en van uw activiteiten daar. Zo heeft u eigenlijk naar eigen zeggen nooit een andere plaats bezocht in Somalië, behalve uw geboorteplaats Aliyabaal (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). Uw moeder had een winkel, en haalde haar benodigdheden daarvoor in El Dher, u bent echter zelf nooit in die winkel in El Dher geweest, hoewel u toch uw moeder af en toe hielp in de winkel (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). U zou in het geheim gehuwd zijn in Harar Dheere, dat u in het zuiden van Aliyabaal, in de richting van Mogadishu situeert (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). Echter, Harar Dheere ligt in de tegenovergestelde richting van Mogadishu, en inderdaad ver van Aliyabaal af. Later in het persoonlijk onderhoud situeerde u Harar Dheere dan wel in het zuiden van Aliyabaal (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Het geheim huwelijk dat u beging, was vrijwillig, wat toch ook impliceert dat u een jonge vrouw was die initiatief nam en die zelf haar leven in handen nam. Daarenboven gaf u doorheen het persoonlijk onderhoud zelf aan dat u zin had om uw omgeving meer te ontdekken (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14), waaruit blijkt dat er van u toch wel een inzicht en interesse in uw uitgebreidere omgeving kan verwacht worden. Op het moment van uw vertrek was u tweeëntwintig jaar oud, en had u al sinds 2013 een dochter, waar u sindsdien zorg voor kon dragen als alleenstaande moeder. Gezien deze vaststellingen, kan er van u als jonge, toch wel al noodgedwongen zelfstandige vrouw, wel een bepaald niveau van kennis van haar omgeving verwacht worden. U werd gevraagd om uw geboortedorp, Aliyabaal te beschrijven, hierbij bleef u in eerste instantie beperkt tot het beschrijven van de wegen die doorheen het dorp lopen en waar ze naartoe gaan, en dat het landbouwvelden heeft (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Verder beschreef u ook de kleur van het zand en de omgeving. Echter, dit is informatie die gemakkelijk op te zoeken is, en die eigenlijk ook zeer algemeen is voor heel de omgeving van Aliyabaal en El Dher. Om de informatie toch wat persoonlijker te maken, werd u gevraagd naar uw favoriete plaats in het dorp, maar hier antwoordde u enkel dat heel het dorp uw favoriete plaats was. U kan enkele dorpen in elke windrichting opnoemen, maar hier valt het op dat het voornamelijk steden betreft, zoals El Bur en Harar Dhere, die toch wel heel ver van Aliyabaal liggen. Zo ver dat ze niet als buurdorpen, of dorpen van uw omgeving kunnen gezien worden (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). U hebt daarenboven ook geen persoonlijke verklaringen over deze plaatsen omdat u ze nooit bezocht hebt. Uw moeder zou u over deze plaatsen verteld hebben, omdat u graag wat meer info wilde hebben (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U had deze informatie gevraagd voor het geval u deze nodig zou hebben later, maar aangezien u nooit echt buiten uw dorp bent gegaan is dit een vreemde verklaring. Iemand die graag zou gaan ontdekken, had toch al eens samen met haar moeder naar El Dher kunnen gaan (zie notities persoonlijk

onderhoud CGVS p. 15). Het is niet aannemelijk dat u enerzijds zo veel belang zou hechten aan het kennen van deze plaatsen maar dat u anderzijds nog nooit echt naar de meest dichtbijgelegen stad bent gegaan. U beschreef dus deze grote steden, maar op Qhoodiley na, laat u het na om alle mogelijke buurdorpen van Aliyabaal te benoemen. Het gegeven dat u nalaat om de dorpen die het dichtst bij uw dorp lagen, te benoemen, doet vragen rijzen over uw eigenlijke herkomst uit Aliyabaal. U werd dan ook gevraagd wat Messagit Mohamed Omar is, volgens informatie beschikbaar in het administratief dossier, een dorp in de regio van Aliyabaal dat op ongeveer dezelfde afstand ligt als El Dher, al is het niet langs een van de wegen van het kruispunt gelegen. U kan echter niet vertellen wat deze naam is, zelfs niet dat het een dorp is in de regio (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Anderzijds kent u dan wel Masagaway (Mesagawayn) benoemen, wat in dezelfde richting ligt als Mesagit Mohamed Omar, maar zelfs nog verder ten opzichte van Aliyabaal. Volgens uw verklaringen bent u een aantal keer in El Dher geweest, toen u malaria had, bij uw bevalling, en bij uw vlucht (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U werd vervolgens gevraagd om de buitenkant van het ziekenhuis Indho Fiiq te beschrijven, maar dit kon u niet, naar uw verklaringen omdat u meestal niet rondkeek (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Het is niet geloofwaardig dat u, die verklaart dat ze graag haar omgeving zou ontdekken (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, p.14), zelfs niet een idee kan geven van hoe het gebouw in El Dher er uit zag. Op basis van de door u afgelegde verklaringen over uw persoonlijke, geografische omgeving, kan het CGVS niet concluderen dat u wel degelijk tot aan uw vertrek in Aliyabaal verbleven hebt.

Ten tweede schiet ook uw kennis van de politieke situatie en de recente gebeurtenissen in uw beweerde regio van herkomst schromelijk tekort. Gevraagd naar uw persoonlijke ervaringen met de organisatie Al Shabaab in uw dorp, antwoordde u ten eerste enkel dat mensen een huwelijk met hen moeten aanvaarden als ze dat vroegen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U werd nogmaals aangespoord om persoonlijk te vertellen over de aspecten van uw leven in een dorp dat onder Al Shabaab controle is, maar ook hier sprak u enkel in het algemeen, zonder daarbij echt uw persoonlijke belevingen en impressies vertellen. Het zijn echter die persoonlijke verklaringen die uw beweerde herkomst zouden ondersteunen. Op het einde van het interview werd u nogmaals bevraagd over Al Shabaab, en deze keer over uw indrukken als jong meisje toen ze de macht overnamen in uw dorp en hoe ze naar uw dorp kwamen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). Ook op dit moment slaagde u er niet om op duidelijke, persoonlijke wijze te vertellen wat er gebeurde en wat uw gevoel er bij was. Wederom wijst het CGVS op het belang van specifieke en doorleefde verklaringen, die algemene feiten moeten ondersteunen. Ook andere politieke actoren kwamen aan het bod in het persoonlijk onderhoud. Hoewel er wel nog degelijk gouverneurs zijn, van bijvoorbeeld de regio Galgadud, beweert u dat er sinds de komst van Al Shabaab er geen meer zijn (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U werd dan de naam Mohamed Adir Ali Elmi voorgelegd, de voormalige gouverneur van Galgadud, die in 2017 - toen u 20 jaar oud was - in Mogadishu vermoord werd terwijl hij nog in ambt was. Later tijdens het persoonlijk onderhoud werd er u zelfs gezegd dat deze man een politieke functie had, maar zelfs dan herkende u hem niet (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). U kan niets vertellen over Galmudug, de federale staat in Somalië die bestaat uit Galgadud en Mudug, en verklaart dat Galmudug een deel is van Galgadud in plaats van omgekeerd (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). De leider die u vernoemde, meneer "Qoorqoor", is Ahmed Abdi Kariye, die sinds 2 februari 2020 voor het eerst verkozen werd als president van de staat Galmudug. Dit is een jaar nadat u uw dorp (en Somalië) verlaten hebt, en het is dan ook merkwaardig dat u over hem van het dorp gehoord hebt dat hij een leider was van Galmudug, een plaats waarvan u dan ook nog zegt dat u er nooit bent geweest. Dat u over een president kan verklaren die aan de macht kwam na uw vertrek, maar niet over de gouverneur op het moment van uw vertrek, maakt dat deze informatie ook uw recente herkomst uit de regio niet ondersteunt. Gevraagd naar gewapende groeperingen, verklaarde u dat er behalve Al Shabaab geen andere gewapende groeperingen in de omgeving zijn (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). De macht van de groepering Ahlu Sunna Wal Jamaa is inderdaad sterk geminderd ten opzichte van de periode voor de aanwezigheid van Al Shabaab, maar ze zijn nog steeds aanwezig in de provincie Galgadud. Aclad data van 2015 tonen bijvoorbeeld aan dat deze groepering nog betrokken was in een gevecht in El Dher (zie informatie in het administratief dossier). U vermeldt deze groep echter niet spontaan. Wanneer u de naam Ahlu Sunna Wal Jamaa werd voorgelegd, herkende u inderdaad de groepering, maar u kon zo goed als niets over hen vertellen, noch of ze nog steeds bestaan (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Dit bevestigt dat u geen al te grote kennis hebt van de groeperingen en de politieke situatie in de omgeving. U kan ook niets vertellen over de aanwezigheid van Ethiopische troepen of Amisom, hoewel volgens informatie beide troepen wel gezamenlijk een tijdje El Dher overnamen in 2015 (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). Tijdens het offensief op El Dher kwamen er ongeveer 12 personen om, en het is niet geloofwaardig dat u over deze gebeurtenissen beweert dat dat niet klopt en er verder ook niets van afweet. El Dher is immers naar uw zeggen de grote stad in de regio.

Wat betreft de recente gebeurtenissen in de regio, sprak u van een aanval in Masagaway in ongeveer 2015 of 2016, waar u van hoorde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U werd ook rechtstreeks bevraagd over recente gebeurtenissen in Aliyabaal in de periode voor uw vertrek, maar hier kan u de droogte van 2011 vertellen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Ook op het vlak van de recente gebeurtenissen kan u maar weinig verklaren, en al helemaal niets over gebeurtenissen die u persoonlijk meemaakte. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u enkele keren gewezen op het belang dat u naar waarheid verklaringen aflegt over uw recente verblijfplaatsen en dat er daar nog onduidelijkheid over bestond (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18; p. 24 en p. 25). U werd er onder andere op gewezen dat u weinig recente informatie kan geven en u werd gevraagd naar een verklaring hiervoor. Hierop antwoordde u dat u van een klein dorp kwam en dat u enkel tijdens uw vlucht in El Dher was en voor medische zorgen. Dit feit verschoont echter niet dat u toch meer op de hoogte moet zijn van wat er in uw omgeving gebeurt. Dit is daarom geen afdoende verklaring voor de lacunes in uw kennis met betrekking tot uw directe omgeving.

Het feit dat uw recente herkomst niet als geloofwaardig wordt beoordeeld, heeft ook gevolgen voor de door u beweerde vervolging door een lid van Al Shabaab in Aliyabaal. Naast het feit dat uw recente herkomst niet geloofwaardig is, zijn er nog andere vaststellingen die de geloofwaardigheid van de door u beweerde vervolging danig ondermijnen. Zo is de algemene conclusie over de door u beweerde vervolging, dat uw verklaringen vaag en niet aannemelijk zijn. Ten eerste kan u bijzonder weinig vertellen over M.H., de persoon die met u wilde trouwen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). U verklaart dat "hij een slechte man is", maar u kan dan weer niet verklaren wat u daar juist mee bedoelde. Van een man die u toch karakteriseerde als een moordenaar, en die ten alle koste met u wilde huwen, kan er wel verwacht worden dat u meer over hem kan verklaren. U werd nochtans ruimschoots de kans geboden om meer verklaringen over hem af te leggen. Daarenboven zijn de omstandigheden waarin u ontsnapte bijzonder onaannemelijk. De man die met u wilde huwen, M.H., nam de moeite om met twee andere mannen u bij u thuis te komen halen en tien dagen in zijn huis op te sluiten, maar liet u dan uiteindelijk op zeer gemakkelijke manier ontsnappen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19 en p. 23). Het is volstrekt niet aannemelijk dat dat gevaarlijk Al Shabaab lid al die moeite deed om toch maar met u te kunnen huwen, u mishandelde en enkel via het raam eten gaf, maar dat hij dan na uw toezegging voor het huwelijk gewoon de deur zou openlaten en dat u er zomaar kon buitenwandelen. Gevraagd waarom hij dit zo zou doen, antwoordde u enkel dat jullie nu de afspraak hadden gemaakt met elkaar en dat hij met wat moeite u wel vertrouwde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). Dit is bovendien niet het enige dat niet aannemelijk is aan uw ontsnapping, vervolgens zou ook nog een lift hebben gekregen tot aan Mogadishu van een totale vreemde, zonder daar voor iets terug te krijgen, en kende u ook nog het telefoonnummer van uw oom in Zuid Afrika uit het hoofd (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24).

Ook de omstandigheden waarin u M.H. leerde kennen, roepen vragen op, niet enkel bij uw beweerde vervolging maar ook bij het profiel dat u van uzelf wil weergeven. In eerdere verklaringen meldde u immers dat u maar zeer zelden uw moeder hielp aan de tafel waar ze haar producten verkocht (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). Anderzijds, hebt u in de korte periode van januari 2019 M.H. een vijftal keren gezien aan die tafel, nadat hij een eerste keer langsgesproken was om waspoeder te kopen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U verstopt u dus duidelijk ook niet steeds in uw huis, maar u nam deel aan het openbare leven in het dorp.

Tijdens uw interview bij DVZ verklaarde u nog dat u in de problemen kwam vanwege uw buitenechtelijk kind, maar tijdens het persoonlijk onderhoud gaf u hier verder geen blijk meer van. Ook het feit dat u tijdens uw verklaringen bij DVZ uitlegde dat u niet wist waar uw broers woonden, maar dat u tijdens het persoonlijk onderhoud kon verklaren dat ze in Zuid Afrika wonen. Op deze manier stelt u het CGVS niet in staat om een duidelijk zicht te hebben op uw reële situatie in uw land van herkomst.

Wat betreft de door u beweerde discriminatie die u ervaarde als een lid van een minderheidsclan, komt het CGVS hier tot de conclusie dat u ook hier naliet om concrete en duidelijke persoonlijke ervaringen mee te delen. Omdat het hier ging om algemene uitspraken over de problemen die leden van de Ahmed Farra-clan zouden ondervinden werd u gevraagd om concreet te duiden wat u zelf had meegemaakt (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). U werd op dit moment tot drie maal toe aangespoord om hier meer duiding te geven bij de discriminatie die u zelf ervaren hebt. Loutere uitspraken dat de andere dorpsgenoten jullie discrimineerden tonen geen persoonlijke, gegronde vrees bij terugkeer aan. Het feit dat de familie van uw echtgenoot er mee dreigde om u te vermoorden vanwege uw zwangerschap, wordt volledig onderuit gehaald door het feit dat u nog zes jaar in het dorp hebt gewoond met uw dochter (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11).

U maakt aldus niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en er bestaan evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 6 januari 2020 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24.) uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Somalië. U volhardde echter in uw verklaringen dat u nooit elders hebt gewoond. Er werd u vervolgens nog specifiek gevraagd over buitenlandse troepen in de omgeving, en hierbij vermeldde u enkel dat er NGO's waren voor de tijd van Al Shabaab. Dit was echter al voor 2010 en kan niet indicatief zijn voor uw recente herkomst uit de regio. U had nog nooit van Amisom gehoord en weet enkel van buitenlandse troepen af in Mogadishu (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft.

Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

U legt ten slotte geen enkel document neer dat uw identiteit, herkomst of relaas kan ondersteunen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren op de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van het CGVS. De kopies van de notities werden aan u en aan uw advocaat opgestuurd dd. 13/01/2021. Daar u, noch uw advocaat opmerkingen hebben overgemaakt, wordt u geacht in te stemmen met de inhoud ervan en kan aangenomen worden dat het persoonlijk onderhoud goed verliep.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster citeert uit de voormelde bepalingen en licht toe als volgt:

“De veiligheidssituatie in Somalië, inclusief Somaliland en Puntland, is slecht. Er vinden regelmatig aanslagen en gewapende conflicten plaats met burgerslachtoffers tot gevolg. Op sommige plaatsen, waaronder Kismayo, in het zuiden van het land, voeren de vredestroepen van de Afrikaanse Unie (AMISOM) en het Somalische nationale leger militaire operaties uit tegen de milities van Al Shabaab. Bovendien kunnen er gevechten tussen verschillende clans plaatsvinden.

In Zuid- en Centraal-Somalië zijn de meeste steden in handen van de regering. AMISOM en het leger proberen hier de controle te behouden en de veiligheid te bewaken. Toch is de veiligheidssituatie er zeer precair en onvoorspelbaar, nota bene omdat er nog steeds regelmatig aanvallen worden gelanceerd door de strijdende partijen in de gebieden en steden die onder de controle van de overheid en geallieerde milities staan. Dit is met name het geval in en rond Mogadishu, in de grensregio's van Kenia en Ethiopië en in Kismayo, Merka, Baidoa en Beledweyne. Ook heeft Al-Shabaab nog steeds niet onbeduidende delen van het grondgebied in handen (oostelijk deel van de provincies Gedo en Lower Juba, heel Midden-Juba, grote delen van de provincies Bay, Bakool, Lower en Middle Shabelle, Hiran en Galgadud).

De terroristische dreiging, die eveneens een risico op kidnapping inhoudt, is hoog, en dit met name in de hoofdstad Mogadishu, waar Al-Shabaab regelmatig grote (bom)aanslagen pleegt, o.a. op hotels, restaurants, markten en overheidsinstituten. In het gehele land is er nog steeds sprake van wegversperringen van krijgsheren die aan machtsmisbruik doen. Op verschillende plaatsen werden mijnen gevonden, vooral in de buurt van Kismayo.

Het risico op terroristische aanslagen is echter het hoogst in de stad Mogadishu en de rest van Zuid- en Centraal Somalië. De Islamitische Staat in Somalië (IS-S) is ook actief in het land en bevindt zich voornamelijk in noordoost-Puntland.

Recent vonden er volgende zware incidenten plaats in Somalië:

- 31 mei 2020: minstens 10 doden bij een bembomaanslag op een minibus in de buurt van de hoofdstad;
- 28 december 2019: minstens 81 doden bij een autobomaanslag in het hart van Mogadishu;
- 13 juli 2019: minstens 26 doden bij een aanslag op het Asasey hotel in Kismayo;
- 15 juni 2019: 11 doden bij een bomaanslag in het centrum van Mogadishu;
- 28 februari 2019: minstens 25 doden bij een aanslag met bomauto in het centrum van Mogadishu;
- 4 februari 2019: minstens 11 doden bij aanslag met bomauto in het centrum van Mogadishu;

- 9 november 2018: meer dan 50 doden en 100 gewonden bij een aanval op het Sahafi Hotel dichtbij het CID Politiehoofdkwartier in Mogadishu;
- 14 oktober 2018: meer dan 19 doden ten gevolge van een zelfmoordaanslag in een restaurant en een hotel in Baidoa;
- 23 februari 2018: 32 doden door een zelfmoordaanslag met een bomauto dichtbij het presidentieel paleis;
- December 2017: minstens 18 politieagenten gedood in een zelfmoordaanslag in een trainingscentrum in Mogadishu;
- 28 oktober 2017: minstens 23 doden bij een aanslag met bomauto aan het Nasa-Hablood Hotel in Mogadishu;
- 14 oktober 2017: meer dan 500 doden bij de ontploffing van twee bomauto's in het centrum van Mogadishu.

Moordaanslagen op humanitaire medewerkers van alle nationaliteiten zijn nog steeds aan de orde. Ook is er een hoog risico op ontvoering voor zowel Somaliërs als voor buitenlanders. Zo zijn er in augustus 2018 enkele medewerkers van de Somalische Rode-Kruisvereniging ontvoerd in de buurt van Baidoa en is er in mei 2018 een medewerker van het Internationale Comité van het Rode Kruis ontvoerd in Mogadishu. Eind mei 2020 werden 7 humanitaire werkers van de NGO Zamzam vermoord in het dorp Galoley, op 30km van de hoofdstad.

In de grensgebieden tussen Somaliland en Puntland vinden echter regelmatig lokale gewapende (clan)conflicten plaats. Verplaatsingen in deze regio worden aldus nog steeds afgeraden. Ook het afreizen naar de steden Hargeisa en Berbera en de as die deze twee steden verbindt, wordt afgeraden, tenzij om dwingende redenen. De veiligheidssituatie in Puntland blijft precair, en negatief beïnvloed door de aanwezigheid van Al-Shabaab milities, schermutselingen tussen lokale milities en criminaliteit gelinkt aan piraterij en mensensmokkel. De opkomst van een lokale tak van de Islamic State (IS-S) in de regio Bari heeft de terroristische dreiging er bovendien doen toenemen, en dit voornamelijk t.a.v. buitenlanders. Om de voornoemde redenen zijn alle reizen, zelfs deze van humanitaire aard, er strikt afgeraden. Tussen Somaliland en Puntland bestaan er betwistingen over de provincies Sool en Saanag (die in januari 2018 uitmondde tot een gewapend conflict). Elke verplaatsing in deze regio wordt dan ook ten stelligste afgeraden.

Heel het land moet als zeer gevaarlijk worden beschouwd: wetteloosheid-, alsook de aanwezigheid van islamitische extremisten in verscheidene delen van het land, inclusief de hoofdstad en activiteiten van krijgsheren en criminelen creëren een klimaat van grote onveiligheid.

Somalië | Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken (belgium.be)

De VN heeft bevestigd dat er een toename is van de aanvallen van Al-Shabaab in Somalië en dat dit zorgen oproept voor de toekomst van Somalië. Al-Shabaab vormt al sinds 2007 een bedreiging voor Somalië en de bevolking. Sindsdien richt de terreurorganisatie verwoesting en chaos aan onder onschuldige burgers en veiligheidstroepen, waarbij de overheidsfunctionarissen ook het doelwit zijn. In Oost-Afrika zijn meer dan 5000 mensen vermoord door Al-Shabaab.

Op de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties werd verklaard dat de terreurorganisatie de aanvallen verhoogde van augustus 2020 tot begin 2021, gericht op verschillende strategische punten, waaronder militaire bases en verschillende horeca-industrieën. Ook werd verklaard dat Al-Shabaab een primaire bedreiging blijft vormen voor de veiligheid van het land. Al-Shabaab heeft zijn operationele tempo sinds augustus 2020 verhoogd en begin 2021 heeft het aantal aanvallen een nieuwe piek bereikt. Er worden meer geïmproviseerde explosiemiddelen gebruikt die op mensen en voertuigen gevestigd worden.

Al-Shabaab increases terror attacks across Somalia, UN envoy says (garoweonline.com)

In Somalië is er geen staat die veiligheid kan garanderen, noch fysieke veiligheid noch financiële veiligheid.

Somalië staat sinds 2006 op plaats 180 van de Corruption Index van de ngo Transparency International. Dat is de allerlaatste plek. De corruptie grijpt er om zich heen, doordat de overheid er afwezig is. Corruptie voorkomt dat de overheid er daadkrachtig kan optreden. Transparency International beschrijft dat er in Somalië verwacht wordt dat men zich corrupt gedraagt. Ambtenaren gebruiken publieke goederen voor privédoeleinden. Er wordt smeergeld gevraagd voor basisdiensten. Jobs en politieke posities worden ingevuld via clannetwerken. De voortdurende oorlog vormt dan weer de perfecte voedingsbodem voor maffioze bendes die beschermingsgeld vragen.

De eeuwige oorlog in Somalië: dit is hoe het land een uitvalsbasis van terroristen is kunnen worden | VRT NWS: nieuws

In Somalië hebben vrouwen weinig tot geen rechten. In het Somalische parlement is een nieuw wetsvoorstel ingediend dat toestaat dat jonge meisjes gedwongen kunnen worden om te trouwen met een man zodra ze in de puberteit zijn.

De Verenigde Naties verklaard dat 45 procent van de vrouwen in Somalië getrouwd zijn voor de leeftijd van achttien jaar bereikt zijn. 98 procent van de Somalische vrouwen zijn het slachtoffer van de gruwelijke, pijnlijke en nutteloze vrouwenbesnijdenis.

Somalisch parlement werkt aan wet die gedwongen huwelijken en kindhuwelijken toestaat | Buitenland | hln.be

Het komt voor dat meisjes en jonge vrouwen van elf jaar tot begin twintig op of onderweg van en naar school worden benaderd, maar ook rechtstreeks vanuit huis worden meegenomen. Meisjes worden naar kampen gebracht om schoon te maken en te koken. Ze worden ook gedwongen om te trouwen met strijders en ze worden als seksslavinnen misbruikt. Tijdens gevechten worden zowel jongens als meisjes ingezet bij ondersteunende werkzaamheden, zoals het dragen van munitie, water, melk en voedsel naar de frontlinie en het afvoeren van doden en gewonden. Meisjes en jonge vrouwen worden ook geronseld voor en ingezet in de gewapende strijd. Vrouwen worden ook gebruikt om (zelfmoord)aanslagen te plegen. Er zijn echter ook berichten dat Al-Shabaab in sommige delen van Zuid- en Centraal Somalië die onder haar bewind staan wel degelijk minderheidsclans en -groepen discrimineert, aangezien clanverhoudingen binnen Al-Shabaab zelf ook een rol spelen. Leden van minderheidsgroepen lopen vanwege hun kwetsbare positie in de samenleving meer risico's op gedwongen rekrutering dan niet-minderheden.

Uit het westen terugkerende Somaliërs mijden over het algemeen het gebied dat onder controle staat van Al-Shabaab, zelfs als hun clan daar vandaan komt. Terugkeerders lopen het risico er van te worden verdacht te spioneren voor de SFG of aan de SFG-gelieerde troepen. Teruggekeerde Somaliërs worden als verdacht beschouwd door Al-Shabaab. Evenals personen met een westers paspoort of personen die niet behoren tot de in een gebied overheersende clan. Zo werden op 6 juni in Barawe twee mannen door een vuurpeloton geëxecuteerd, nadat ze er door Al-Shabaab van waren beschuldigd te spioneren voor de SFG en AMISOM.

De mensenrechtensituatie in de gebieden onder controle van Al-Shabaab is onverminderd slecht. Er worden buitenproportionele straffen opgelegd door shariarechtbanken, waaronder executies en lijfstraffen zoals zweepslagen en amputaties, die publiekelijk ten uitvoer worden gebracht. Ook begaan leden van Al-Shabaab met regelmaat. Misdaden zoals buitengerechtelijke executies, moorden (vaak door onthoofding), kidnapping en roof. Burgers lopen ook het risico op willekeurige arrestatie en detentie voor gedrag dat in de ogen van Al-Shabaab verderfelijk is. Al-Shabaab staat er om bekend burgers als menselijk schild te gebruiken tegen veiligheidstroepen.

algemeen-ambtsbericht-somalie-december-2013 .pdf

Meisjes en vrouwen van etnische minderheden of woonachtig in ontheemdenkampen lopen groot risico op verkrachtingen of seksueel geweld. Vrouwen en meisjes worden geregeld misbruikt, bijvoorbeeld wanneer zij op zoek zijn naar medische hulp, water of voedsel, wanneer ze kwetsbaar zijn. De daders worden zelden berecht. Zelfs peacekeepers van de Afrikaanse Unie hebben zich naar verluidt schuldig gemaakt aan seksueel misbruik en verkrachting van meisjes en vrouwen die ze benaderden voor hulp. Human Rights Watch maakt onder meer melding van een 15-jarig meisje dat werd verkracht toen ze aan soldaten van de Afrikaanse Unie vroeg om medicijnen voor haar zieke moeder. Ze kreeg er tien dollar voor.

In de gebieden waar Al-Shabaab aan de macht is, is het leven voor vrouwen nog moeilijker. Vrouwen die worden beschuldigd van overspel lopen het risico te worden gestenigd. In het openbaar verschijnen zonder de door Al-Shabaab voorgeschreven gezichtsbedekking is ook strafbaar. Buitenshuis werken is voor vrouwen verboden. Mensenrechtenschendingen zijn wijdverspreid onder Al-Shabaab. Zweepslagen, amputaties en stenigingen komen voor. In juli 2014 werd een vrouw doodgeschoten omdat zij geen sluier droeg. In september 2014 is een vrouw gestenigd omdat ze met meer dan één man getrouwd zou zijn. Een ander 20-jarige vrouw is voor een menigte van tweehonderd man gestenigd in het zuidwestelijke plaatsje Wajid, omdat ze een buitenechtelijke relatie had. Ook is er een 13-jarig meisje gestenigd omdat zij buitenechtelijke seksuele gemeenschap zou hebben gehad. Echter was het 13-jarig meisje verkracht. Milleniumdoelen: gelijkheid tussen mannen en vrouwen is in Somalië een utopie - PvdA Amsterdam Oost 13-jarig meisje gestenigd wegens "buitenechtelijke seks" - Gazet van Antwerpen (gva.be)

Opnieuw Somalische gestenigd voor overspel | NU - Het laatste nieuws het eerst op NU.nl

Verzoekster heeft in Somalië als vrouw zijnde weinig tot geen rechten. Ze is op veertienjarige leeftijd in het geheim gehuwd geweest, waaruit ze een kind heeft gekregen. Ze loopt het gevaar om gestenigd te worden, vanwege deze buitenechtelijke relatie. Ook is er een wetsvoorstel dat gedwongen huwelijken toelaat. Verzoekster wilde niet met Al-Shabaab lid M.H. trouwen. Ze werd gedwongen meegenomen door M.H. en werd opgesloten. Ze had geen ander keus om akkoord te gaan om met hem te trouwen. Dit toont weer aan dat verzoekster als vrouw zijnde geen rechten heeft in Somalië.

Verzoekster behoort tot een minderheidsgroep, namelijk tot de clan Ahmed Farra. Leden van minderheidsgroepen worden gediscrimineerd en lopen vanwege hun kwetsbare positie in de samenleving meer risico's op gedwongen rekrutering dan niet-minderheden.

Ook verzoekster werd gediscrimineerd wegens haar sociale afkomst en loopt het gevaar om ontvoerd te worden. Ze loopt het risico om als seksslavin misbruikt te worden, maar ook om ingezet te worden voor de gewapende strijd om zelfmoordaanslagen te plegen.

Eveneens loopt verzoekster door haar ontsnapping een risico om verdacht te worden van spionage. Teruggekeerde Somaliërs worden als verdacht beschouwd door Al-Shabaab. Zo werden op 6 juni in Barawe twee mannen door een vuurpeloton geëxecuteerd, nadat ze er door Al-Shabaab van waren beschuldigd te spioneren voor de SFG en AMISOM.

Verzoekster heeft een kind van een buitenechtelijke relatie. Dit is ten strengste verboden in Somalië. Mensenrechtenschendingen zijn wijdverspreid onder Al-Shabaab. Zweepslagen, amputaties en stenigingen komen voor. Zo is er een 20-jarige vrouw voor een menigte van tweehonderd man gestenigd in het zuidwestelijke plaatsje Wajid, omdat ze een buitenechtelijke relatie had. Ook is er een 13-jarig meisje gestenigd omdat zij buitenechtelijke seksuele gemeenschap zou hebben gehad. Echter was het 13-jarig meisje verkracht. Verzoekster loopt het gevaar gestenigd te worden. Ze vreest voor haar leven. CGVS verklaart dat er geen geloof kan worden gehecht dat de gevaarlijke Al-Shabaab lid al die moeite deed om te kunnen trouwen met de verzoekster, haar mishandelde en enkel via het raam eten gaf, maar dat hij dan na haar toezegging voor het huwelijk gewoon de deur zou openlaten en dat de verzoekster zomaar kon buitenwandelen. De verzoekster vreesde voor haar leven en heeft een vertrouwelijk band proberen op te bouwen met haar ontvoerder. Verzoekster behoort tot een minderheidsgroep, namelijk tot de clan Ahmed Farra. Leden van minderheidsgroepen worden gediscrimineerd en lopen vanwege hun kwetsbare positie in de samenleving meer risico's op gedwongen rekrutering dan niet-minderheden. Zij loopt het gevaar om ontvoerd te worden. Zij loopt het risico om als seksslavin misbruikt te worden, maar ook om ingezet te worden voor de gewapende strijd om zelfmoordaanslagen te plegen.

Het kan ook zijn dat hij een belangrijke telefoon heeft gekregen en hierdoor met haast is vertrokken en de deur vergeten heeft op slot te doen. Het was immers 4 uur 's nachts en er kon niets mislopen.

CGVS verklaart dat er geen geloof kan worden gehecht dat verzoekster een lift heeft gekregen tot aan Mogadishu van een totale vreemde, zonder daar voor iets terug te krijgen.

Verzoekster heeft het risico genomen om te ontsnappen. Zij kon ook in slechte handen belanden, maar de man had geen slechte bedoelingen en zag de vrouw in nood en wou haar helpen. De man heeft empathie getoond. Het kan ook zijn dat hij tegen Al-Shabaab is en daarom de vrouw heeft geholpen.

Eveneens verklaart CGVS dat er geen geloof kan gehecht worden aan de omstandigheden waarin de verzoekster M.H. leerde kennen. CGVS verklaart dat verzoekster in eerdere verklaringen meldde dat zij zeer zelden bij haar moeder hielp aan tafel waar ze haar producten verkocht en verklaart dat verzoekster in de korte periode van januari M.H. een vijftal keren gezien heeft aan die tafel.

Verzoekster was op bezoek bij haar moeder. Ze helpt haar moeder inderdaad zelden aan tafel, maar gaat er wel regelmatig op bezoek, waarbij M.H. de verzoekster leerde kennen en haar wou huwen.

CGVS verklaart dat verzoekster bij haar interview bij DVZ verklaarde dat zij in problemen kwam vanwege haar buitenechtelijk kind, maar dat ze tijdens het persoonlijk onderhoud hier verder geen blijk meer aan gaf.

In de gebieden waar Al-Shabaab aan de macht is, is het leven voor vrouwen nog moeilijker. Vrouwen die worden beschuldigd van overspel lopen het risico te worden gestenigd. In september 2014 is een vrouw gestenigd omdat ze met meer dan één man getrouwd zou zijn. Een ander 20-jarige vrouw in is voor een menigte van tweehonderd man gestenigd in het zuidwestelijke plaatsje Wajid, omdat ze een buitenechtelijke relatie had. Ook is er een 13-jarig meisje gestenigd omdat zij buitenechtelijke seksuele gemeenschap zou hebben gehad. Echter was het 13-jarig meisje verkracht. Verzoekster loopt het gevaar gestenigd te worden, vanwege haar buitenechtelijke relatie en haar kind die daaruit is terechtgekomen.

CVGS concludeert dat verzoekster naliert om concrete en duidelijke persoonlijke ervaringen mee te delen betreft de discriminatie die zij ervaarde als lid van de minderheidsclan.

Verzoekster werd ontvoerd door M.H. Het is in Somalië bekend dat vrouwen en meisjes die tot minderheidsgroepen behoren ontvoerd worden door Al-Shabaab. Het komt voor dat meisjes en jonge vrouwen van elf jaar tot begin twintig op of onderweg van en naar school worden benaderd, maar ook rechtstreeks vanuit huis worden meegenomen. Ze worden ook gedwongen om te trouwen met strijders en ze worden als seksslavinnen misbruikt. Het is hier heel duidelijk dat verzoekster werd ontvoerd vanwege haar sociale afkomst, omdat zij tot de minderheidsclan behoorde. Ze zou misbruikt worden als seksslavin en ze liep ook het risico om ingezet te worden bij gewapende aanvallen of als zelfmoordterrorist.

Verzoekster vreest voor haar leven bij terugkeer naar Somalië. Ze vreest er voor om opgezocht te worden door Al-Shabaab en haar ontvoerder.

CGVS verklaart het feit dat de familie van de echtgenoot van verzoekster er mee dreigde om haar te vermoorden vanwege haar zwangerschap, volledig wordt onderuit gehaald door het feit dat verzoekster nog zes jaar in het dorp heeft gewoond met haar dochter.

Verzoekster heeft zes jaar in het dorp gewoond met haar dochter. De familie van haar ex-echtgenoot dreigde haar te vermoorden. Ze liep al die zes jaar het risico om vermoord te worden, omdat ze tot de minderheidsclan behoorde en een buitenechtelijke relatie had. Het feit dat ze in die zes jaar niet vermoord is, is omdat de familie van haar ex-echtgenoot wachtte tot haar kind ging groeien.

Verzoekster vreest er ook voor om bij terugkeer door de familie van haar ex-echtgenoot opgezocht te worden en vermoord te worden.”

2.1.2. In een aanvullende nota van 11 juni 2021 legt verzoekster een medisch attest van dr. C. Trevisan van 3 maart 2021 neer.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze in de bestreden beslissing stelt dat (i) verzoekster vage en oppervlakkige verklaringen aflegde over haar directe leefomgeving en haar activiteiten in haar regio, (ii) haar kennis over de politieke situatie en de recente gebeurtenissen in haar beweerd regio van herkomst lacunair is. De Raad is van oordeel dat deze vaststellingen de geloofwaardigheid van verzoeksters herkomst uit Aliyabaal, in het district El Dher in de provincie Galgadud in Somalië ondergraven. De Raad stelt hierbij vast dat het verzoekschrift geen valabele argumenten bijbrengt die de desbetreffende vaststellingen op dit punt kunnen weerleggen of in een ander daglicht stellen. Zij onderneemt hiertoe geen enkele poging, doch beperkt zich louter tot het volharden in haar vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Somalië en het verwijzen naar de algemene veiligheidssituatie aldaar, hetgeen geenszins volstaat om afbreuk te doen aan de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing op basis waarvan dient te worden besloten dat verzoekster haar herkomst uit Aliyabaal niet aannemelijk maakt. Het komt aan verzoekster toe om deze motivering met concrete en valabele elementen en argumenten in een ander daglicht te stellen, doch zij blijft hier in gebreke.

Volgende motivering in de bestreden beslissing in hoofde van verzoekster is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS bleef u over het algemeen zeer op de oppervlakte over uw kennis van uw omgeving en van uw activiteiten daar. Zo heeft u eigenlijk naar eigen zeggen nooit een andere plaats bezocht in Somalië, behalve uw geboorteplaats Aliyabaal (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). Uw moeder had een winkel, en haalde haar benodigdheden daarvoor in El Dher, u bent echter zelf nooit in die winkel in El Dher geweest, hoewel u toch uw moeder af en toe hielp in de winkel (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). U zou in het geheim gehuwd zijn in Harar Dheere, dat u in het zuiden van Aliyabaal, in de richting van Mogadishu situeert (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). Echter, Harar Dheere ligt in de tegenovergestelde richting van Mogadishu, en inderdaad ver van Aliyabaal af. (...) Het geheim huwelijk dat u beging, was vrijwillig, wat toch ook impliceert dat u een jonge vrouw was die initiatief nam en die zelf haar leven in handen nam. Daarenboven gaf u doorheen het persoonlijk onderhoud zelf aan dat u zin had om uw omgeving meer te ontdekken (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14), waaruit blijkt dat er van u toch wel een inzicht en interesse in uw uitgebreidere omgeving kan verwacht worden. Op het moment van uw vertrek was u tweeëntwintig jaar oud, en had u al sinds 2013 een dochter, waar u sindsdien zorg voor kon dragen als alleenstaande moeder. Gezien deze vaststellingen, kan er van u als jonge, toch wel al noodgedwongen zelfstandige vrouw, wel een bepaald niveau van kennis van haar omgeving verwacht worden. U werd gevraagd om uw geboortedorp, Aliyabaal te beschrijven, hierbij bleef u in eerste instantie beperkt tot het beschrijven van de wegen die doorheen het dorp lopen en waar ze naartoe gaan, en dat het landbouvvelden heeft (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Verder beschreef u ook de kleur van het zand en de omgeving. Echter, dit is informatie die gemakkelijk op te zoeken is, en die eigenlijk ook zeer algemeen is voor heel de omgeving van Aliyabaal en El Dher. Om de informatie toch wat persoonlijker te maken, werd u gevraagd naar uw favoriete plaats in het dorp, maar hier antwoordde u enkel dat heel het dorp uw favoriete plaats was. U kan enkele dorpen in elke windrichting opnoemen, maar hier valt het op dat het voornamelijk steden betreft, zoals El Bur en Harar Dhere, die toch wel heel ver van Aliyabaal liggen. Zo ver dat ze niet als buurdorpen, of dorpen van uw omgeving kunnen gezien worden (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). U hebt daarenboven ook geen persoonlijke verklaringen over deze plaatsen omdat u ze nooit bezocht hebt. Uw moeder zou u over deze plaatsen verteld hebben, omdat u graag wat meer info wilde hebben (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15).

U had deze informatie gevraagd voor het geval u deze nodig zou hebben later, maar aangezien u nooit echt buiten uw dorp bent gegaan is dit een vreemde verklaring. Iemand die graag zou gaan ontdekken, had toch al eens samen met haar moeder naar El Dher kunnen gaan (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Het is niet aannemelijk dat u enerzijds zo veel belang zou hechten aan het kennen van deze plaatsen maar dat u anderzijds nog nooit echt naar de meest dichtbijgelegen stad bent gegaan. U beschreef dus deze grote steden, maar op Qhoodiley na, laat u het na om alle mogelijke buurdorpen van Aliyabaal te benoemen. Het gegeven dat u nalaat om de dorpen die het dichtst bij uw dorp lagen, te benoemen, doet vragen rijzen over uw eigenlijke herkomst uit Aliyabaal. U werd dan ook gevraagd wat Messagit Mohamed Omar is, volgens informatie beschikbaar in het administratief dossier, een dorp in de regio van Aliyabaal dat op ongeveer dezelfde afstand ligt als El Dher, al is het niet langs een van de wegen van het kruispunt gelegen. U kan echter niet vertellen wat deze naam is, zelfs niet dat het een dorp is in de regio (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Anderzijds kent u dan wel Masagaway (Mesagawayn) benoemen, wat in dezelfde richting ligt als Messagit Mohamed Omar, maar zelfs nog verder ten opzichte van Aliyabaal. Volgens uw verklaringen bent u een aantal keer in El Dher geweest, toen u malaria had, bij uw bevalling, en bij uw vlucht (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U werd vervolgens gevraagd om de buitenkant van het ziekenhuis Indho Fiiq te beschrijven, maar dit kon u niet, naar uw verklaringen omdat u meestal niet rondkeek (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Het is niet geloofwaardig dat u, die verklaart dat ze graag haar omgeving zou ontdekken (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, p.14), zelfs niet een idee kan geven van hoe het gebouw in El Dher er uit zag. Op basis van de door u afgelegde verklaringen over uw persoonlijke, geografische omgeving, kan het CGVS niet concluderen dat u wel degelijk tot aan uw vertrek in Aliyabaal verbleven hebt.

Ten tweede schiet ook uw kennis van de politieke situatie en de recente gebeurtenissen in uw beweerde regio van herkomst schromelijk tekort. Gevraagd naar uw persoonlijke ervaringen met de organisatie Al Shabaab in uw dorp, antwoordde u ten eerste enkel dat mensen een huwelijk met hen moeten aanvaarden als ze dat vroegen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U werd nogmaals aangespoord om persoonlijk te vertellen over de aspecten van uw leven in een dorp dat onder Al Shabaab controle is, maar ook hier sprak u enkel in het algemeen, zonder daarbij echt uw persoonlijke belevingen en impressies vertellen. Het zijn echter die persoonlijke verklaringen die uw beweerde herkomst zouden ondersteunen. Op het einde van het interview werd u nogmaals bevraagd over Al Shabaab, en deze keer over uw indrukken als jong meisje toen ze de macht overnamen in uw dorp en hoe ze naar uw dorp kwamen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). Ook op dit moment slaagde u er niet om op duidelijke, persoonlijke wijze te vertellen wat er gebeurde en wat uw gevoel er bij was. Wederom wijst het CGVS op het belang van specifieke en doorleefde verklaringen, die algemene feiten moeten ondersteunen. Ook andere politieke actoren kwamen aan het bod in het persoonlijk onderhoud. Hoewel er wel nog degelijk gouverneurs zijn, van bijvoorbeeld de regio Galgadud, beweert u dat er sinds de komst van Al Shabaab er geen meer zijn (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U werd dan de naam Mohamed Adir Ali Elmi voorgelegd, de voormalige gouverneur van Galgadud, die in 2017 - toen u 20 jaar oud was - in Mogadishu vermoord werd terwijl hij nog in ambt was. Later tijdens het persoonlijk onderhoud werd er u zelfs gezegd dat deze man een politieke functie had, maar zelfs dan herkende u hem niet (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). U kan niets vertellen over Galmudug, de federale staat in Somalië die bestaat uit Galgadud en Mudug, en verklaart dat Galmudug een deel is van Galgadud in plaats van omgekeerd (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). De leider die u vernoemde, meneer "Qoorqoor", is Ahmed Abdi Kariye, die sinds 2 februari 2020 voor het eerst verkozen werd als president van de staat Galmudug. Dit is een jaar nadat u uw dorp (en Somalië) verlaten hebt, en het is dan ook merkwaardig dat u over hem van het dorp gehoord hebt dat hij een leider was van Galmudug, een plaats waarvan u dan ook nog zegt dat u er nooit bent geweest. Dat u over een president kan verklaren die aan de macht kwam na uw vertrek, maar niet over de gouverneur op het moment van uw vertrek, maakt dat deze informatie ook uw recente herkomst uit de regio niet ondersteunt. Gevraagd naar gewapende groeperingen, verklaarde u dat er behalve Al Shabaab geen andere gewapende groeperingen in de omgeving zijn (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). De macht van de groepering Ahlu Sunna Wal Jamaa is inderdaad sterk geminderd ten opzichte van de periode voor de aanwezigheid van Al Shabaab, maar ze zijn nog steeds aanwezig in de provincie Galgadud. Acted data van 2015 tonen bijvoorbeeld aan dat deze groepering nog betrokken was in een gevecht in El Dher (zie informatie in het administratief dossier). U vermeldt deze groep echter niet spontaan. Wanneer u de naam Ahlu Sunna Wal Jamaa werd voorgelegd, herkende u inderdaad de groepering, maar u kon zo goed als niets over hen vertellen, noch of ze nog steeds bestaan (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18).

Dit bevestigt dat u geen al te grote kennis hebt van de groeperingen en de politieke situatie in de omgeving. U kan ook niets vertellen over de aanwezigheid van Ethiopische troepen of Amisom, hoewel volgens informatie beide troepen wel gezamenlijk een tijdje El Dher overnamen in 2015 (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25).

Tijdens het offensief op El Dher kwamen er ongeveer 12 personen om, en het is niet geloofwaardig dat u over deze gebeurtenissen beweert dat dat niet klopt en er verder ook niets van afweet. El Dher is immers naar uw zeggen de grote stad in de regio. Wat betreft de recente gebeurtenissen in de regio, sprak u van een aanval in Masagaway in ongeveer 2015 of 2016, waar u van hoorde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U werd ook rechtstreeks bevraagd over recente gebeurtenissen in Aliyabaal in de periode voor uw vertrek, maar hier kan u de droogte van 2011 vertellen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Ook op het vlak van de recente gebeurtenissen kan u maar weinig verklaren, en al helemaal niets over gebeurtenissen die u persoonlijk meemaakte. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u enkele keren gewezen op het belang dat u naar waarheid verklaringen aflegt over uw recente verblijfplaatsen en dat er daar nog onduidelijkheid over bestond (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18; p. 24 en p. 25). U werd er onder andere op gewezen dat u weinig recente informatie kan geven en u werd gevraagd naar een verklaring hiervoor. Hierop antwoordde u dat u van een klein dorp kwam en dat u enkel tijdens uw vlucht in El Dher was en voor medische zorgen. Dit feit verschoont echter niet dat u toch meer op de hoogte moet zijn van wat er in uw omgeving gebeurt. Dit is daarom geen afdoende verklaring voor de lacunes in uw kennis met betrekking tot uw directe omgeving."

Verzoeksters verwijzing in het verzoekschrift naar de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten in haar regio van herkomst is niet relevant, gezien de Raad op grond van voormelde motivering besluit dat verzoekster niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Aliyabaal, in het district El Dher in de provincie Galgaduud in Somalië. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich hebben voorgedaan.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift kritiek uit op de motivering in de bestreden beslissing inzake de geloofwaardigheid van de door haar aangehaalde problemen met Al-Shabaab, is de Raad aldus van oordeel dat dit deel uitmaakt van een overtollige motivering, nu uit bovenstaande vaststellingen reeds blijkt dat aan verzoeksters asielrelaas geen enkel geloof kan worden gehecht, gelet op het feit dat zij haar regio van herkomst niet aannemelijk maakt. Een bespreking van verzoeksters kritiek op deze motivering in de bestreden beslissing dringt zich dan ook niet op.

Verzoekster voert in haar verzoekschrift nog aan dat zij bij een terugkeer naar Somalië een gegronde vrees voor vervolging heeft dan wel een reëel risico loopt op ernstige schade omwille van het feit dat zij vrouw is, een buitenechtelijk kind heeft en tot een minderheidsclan behoort en dat zij als terugkeerder een risico loopt om verdacht te worden van spionage door Al-Shabaab. De Raad merkt echter op dat de door verzoekster aangevoerde vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer naar Somalië omwille van de bovenvermelde elementen, loutere beweringen betreffen die zij niet kan staven aan de hand van concrete elementen of gegevens. In dit verband dient te worden opgemerkt dat uit het voorgaande blijkt dat verzoekster haar werkelijke herkomst en identiteit niet heeft aangetoond. Wanneer verzoekster geen zicht biedt op haar verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert zij de asielinstanties zich een juist beeld te vormen over haar werkelijke nood aan internationale bescherming.

Door haar gebrekkige medewerking, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoekster voor haar aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, wanneer en om welke redenen zij haar werkelijke land of regio van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg beklemtoond worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoekster de actoren van haar vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt en de persoonlijke aspecten van verzoekster betreffen waarover enkel zij de nodige klaarheid kan scheppen, te verhullen, maakt zij bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die zij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade die zij mogelijk zou lopen. Indien verzoekster meent wel degelijk nood te hebben aan internationale bescherming, komt het immers aan haar toe, gelet op de op haar schouders rustende medewerkingsplicht en bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven van haar verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor haar komst naar België, *quod non*. Aldus kan de loutere verwijzing naar verzoeksters herkomst uit Somalië en algemene informatie met betrekking tot de risico's voor vrouwen, leden van minderheidsclans en terugkeerders in Somalië, die geen betrekking heeft op haar persoon, niet volstaan om in haar hoofde een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoekster dient het bestaan van zulke nood immers *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio en een aangevoerd, doch niet aangetoond risicoprofiel. Zij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en haar persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Verzoekster legt in haar aanvullende nota nog een medisch attest neer (aanvullende nota, stuk 1), waar volgens haar uit blijkt dat zij ernstig ziek is. De Raad merkt op dat verzoeksters gezondheidstoestand in België op zich geen verband houdt met de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Waar verzoekster nog aanvoert dat haar sociale status als alleenstaande vrouw haar zou bemoeilijken om in Somalië een behandeling te bekomen voor haar medische problemen, wijst de Raad erop dat dit andermaal blote beweringen betreffen. De Raad herhaalt dat, gezien verzoekster geen zicht poogt te bieden op haar werkelijke levensomstandigheden voor haar komst naar België zij zelf het onderzoek naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die zij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade die zij mogelijk zou lopen, onmogelijk maakt. Verzoekster toont niet *in concreto* aan dat haar omwille van één van de redenen die verband houden met het Vluchtelingenverdrag, noch omwille van een andere redenen die betrekking heeft op haar persoon, een medische behandeling zou worden ontzegd in haar land van herkomst.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Verzoeksters verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Somalië en Zuid- en Centraal Somalië is dan ook niet relevant, gelet op het feit dat verzoekster de beweerde herkomst uit Aliyabaal, in het district El Dher, in de provincie Galgaduud in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Verzoeksters verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Somalië, Puntland en Somaliland en Mogadishu is bijgevolg niet dienstig.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijke onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4 en 25).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP